

47

Si enim non sit liberum aliquid in nobis, sed ex necessitate movemur ad volendum, tollitur de liberatio, exhortatio, præceptum, & punitio, & vituperium.

4. Idem 1. parte quæst. 83. art. 3. *Proprium liberi arbitrii est electio; ex hoc enim liberi arbitrii esse dicimur, quod possumus unum recipere, alio recusato, quod est eligere.* Propositio damnata omnibus gratia efficaci carentibus solam relinquit potestatem peccandi, & opus præceptum omittendi; non autem illud ponendi, aut volendi: atque ita peccamus necessarîo; sic tollitur vera ratio demeriti, tollitur deliberatio, exhortatio, præceptum, punitio, & vituperium. Hæ quidem rationes propositionem præcipuè damnabilem reddunt; sed & impiis placent maxime, & novatoribus ad hæresim disseminandam opportunissima sunt; ut de Bajanisimo & Jansenisimo, cur tantos in Gallia, & Belgio progressus fecerint, examinans Cardinalis Palavicinus in Historia Concilii Tridentini par. 2. lib. 15. cap. 7. observat, & aliàs à me relatum est. Aquinati consentit Scotus in 2. dist. 37. q. 2. §. RESPONDEO SI DEUS: *Non est justitia debita à voluntate creata, nisi in quantum in potestate ejus est rectè agere, ita quod nulla intelligitur subtractio causæ prioris, ob cujus defectum non possit voluntas rectè agere.* Quæsnelli propositio omnibus partibus Scotica opponitur. Vult enim justitiam deberi à voluntate creatâ, etiam dum in potestate ejus non est rectè agere, & dum intelligitur subtractio causæ prioris, seu gratiæ ob cujus defectum voluntas rectè agere non possit.

5. Duobus scholæ principibus Angelico, & Subtili consentiunt hic omnes passim Scholastici, quorum verba referre infinitum foret, & legentibus molestum. Loca quædam indicare sufficiat. Ockam in 1. dist. 38. q. unica. Gabriel in 1. dist. 38. q. unica art. 1. & alibi. Joannes Major in 1. dist. 1. q. 3. 4. 7. 19. & in 2. dist. 25. per 4. quæstiones. Almainus tract. 1. mor. cap. 1. nota. 1. & sequent. Petrus de Aliaco in 1. q. 1. art. 1. & q. 12. art. 3. Franciscus à Victoria in relect. de peccantibus ad usum rationis, num. 4. 5. Dominicus Soto lib. 1. de natura & grat. cap. 16. Waldensis lib. 1. doct. fidei à cap. 22. usque ad 30. Durandus in 1. dist. 47. q. 1. num. 6. & in 2. dist. 24. p. 1. q. 2. num. 12. Guilielmus Altissiodorensis lib. 2. summ. tr. 1. 1. q. 2. Cajetanus 1. p. q. 14. art. 13. & q. 22. art. 4. & q. 41. art. 2. & in 1. 2. q. 10. art. 4. Ferrariensis lib. 1. contra gentes q. 82. 89. §. *Ad omnia ista.* Joannes Eckius in Enchiridio loc. comm. loco 31. Roffensis in art. 36. contra Lutherum, Andreas Vega lib. 2. in Trid. à cap. 12. ad fin. libri & lib. 6. cap. 7. 8.

6. Adversus tantam auctoritatem erigere se non ita pridem ausus est quidam Duacena Academia Cancellarius, Jansenio, & Arnaldo devotus, qui tum in dictatis publicis, tum in thesibus typo editis sustinuit secunda propositionis Quæsnellianæ doctrinam, ut ex his Episcopi Tornacensis literis ad Cancellarium datis 1687. 27. Junii manifestum est: *Significas, Frater, te nihil nisi justum, & religiosum defendere, cum ais: Quicumque caret gratia efficaci, mandata Dei non solum non adimplere, sed nec adimplere posse. Et hic est totius tui de gratia Systematis cardo, atque, ut ita dicam, occulta macula. Sed quodnam, amabo Frater, discrimen intercedit inter tuam puram puram doctrinam, & primam è quinque ab Innocentio X. atque Alexandro VII. damnatam propositionem, disertis verbis à Jansenio impressam conceptam? Contra hujus Antistitis censuram excipere novi Augustini discipuli non possunt, utpote quem sæpius arbitrum elegerint, & producere solent velut patronum.*

7. Neque suspectus iis esse potest Episcopus Atrebatensis, qui anno 1687. die 13. Augusti tractatum de gratia ab eodem Cancellario in Schola Theologica dictatum, & recognitum, propter memoratam propositionem, & alias similes damnavit, tanquam continentem Doctrinam falsam, temerariam, hæreses condemnatas Constitutionibus Innocentii X. & Alexandri VII. non solum

8. Saltè omni exceptione major apud adversarios debet esse Cardinalis de Noailles Archiepiscopus Parisiensis, qui anno 1696. 20. Augusti librum Gallicum Gabriëlis Gerberon, cui titulus: *Expositio Fidei circa gratiam, & prædestinationem* se examinasse testatur, & facile in eo agnovisse totum Jansenianum dogmatis venenum, nempe *propositionem primam, quæ est origo, & fundamentum cæterarum: quæ Justis cadentibus adimitur gratia, sine qua nihil possumus: Tum Cardinalis subjungit: Sicut pervacaneum foret alias ejusdem libri propositiones referre; inherendo autem Constitutionibus Innocentii X. & Alexandri VII. librum damnat, tanquam continentem Assertionem respectivè falsas, temerarias, scandalosas, impias, blasphemias, Deo contumeliosas, derogantes ejus bonitati, percussas anathemate, & hæreticas. Igitur totum Jansenismi venenum, fundamentum, & originem damnatarum in eo propositionum agnoscit Eminentissimus; relata ex libro, *Expositio fidei*, assertionem; quæ cum secunda Quæsnelliana prorsus convenit. Dum enim *Expositio fidei* adimit justis cadentibus gratiam efficacem, nihil asserit, quod ab ullo vocari possit in dubium. Sed quod sine ea non detur gratia sufficiens, neque præceptum*

ser-